

ДЛЯ ЛЮБОВІ НЕМАЄ КОРДОНІВ

Так вважає народна артистка України Анжеліка Гирич, яку телеглядачі знають і люблять переважно за ролями у кіносеріалах, а театральні вже понад двадцять років ходять на вистави за її участю у Київський театр юного глядача на Липках. Та після концерту «Я кохаю» вона полонила усіх своїх глядачів і шанувальників.

Анжеліко, у вас таке гарне ім'я, і воно одразу ж асоціюється з ім'ям героїні романів Анні і Серґа Голон, а пізніше й улюблених серіалів про французьку красуню. Чи не її образ нашої батьків назвати вас так?
Так, саме тоді вийшов фільм про Анжеліку з Мішель Мерсьє, і мама під впливом цього романтичного фільму запропонувала татові це ім'я. На диво, тато погодився.

Стати акторкою – це дитяча мрія чи усвідомлене бажання дорослої людини?

У 15 років я вважала себе дорослою, так що, можна сказати, це був свідомий вибір. Але я була дуже сором'язливою, тому мені потрібна була думка фахівця, і я записалася до драмгуртка, який вела прекрасна вчителька Валентина Зозуля. Мені впродовж життя щастить на вчителів – завжди оточували люди, які вірили в мене і завдяки яким я досягала мети.

Уранці ви граєте казкових героїнь у виставах для дітей, а увечері серйозні драматичні

ролі. Напевне, складно входити в образ?

Так, звичайно. Але я користуюся чарівним методом трансцендентальної медитації, який я не так давно відкрила для себе. Він допомагає мені обнулитися і поповнити життєву енергію за 20 хвилин.

Ви знімаєтесь також у кіно, зокрема в серіалах. Чи є відмінності у роботі на сцені театру і перед камерою, адже і там, і там треба просто грати?
Загалом, і в театрі, і в кіно треба Бути. Не боятися оголити свій внутрішній світ. Як на мене, театр все ж таки збагачує. Є пошук, можливість щось змінити, навіть під час вистави. І потім, театр – це шалена енергетика. В кіно ти використовуєш те, що напрацював у театрі. Безумовно, кіно – це відкриття нових людей. Це завжди інтерес, бо невідомо, хто буде твоїм партнером, чи станеться у вас connect... Це уміння взяти потрібний емоційний стан щомиті і потім повторити його декілька дублів.

Яка роль стала улюбленою у театрі?

Роль Мавки з «Лісової пісні» і Раневської з «Вишневого саду». Для цієї ролі я навчилася грати на гітарі й розмовляти французькою.

...А в кіно?

Мабуть, остання, в серіалі «Дві матері». У мене там були потрясні партнери – Костя Данилюк та Микола Гнатюк. Я грала жінку, таку собі «синю панчохо», яку раптом накриває любов, і це було дуже цікаво.

Недавно разом з українсько-французьким співаком Полем Манондізом ви підготували творчий вечір «Я люблю». Що нашої батьків направило вас на цю ідею і як вона втілюється в життя?

У мене була мрія. Якось на одній романтичній вечірці Diamond of love ми зустрілися з Полем та його продюсером Лілею, яка запропонувала зробити концерт, але щоб

там були не лише пісні, а й поезія. Ми разом з режисером Віктором Гиричем, художником Олегом Татаринцевим та Полем підхопили цю ідею. Боялися, що поєднати французькі шлягери з поезією Цвєтаєвої або Ліни Костенко буде неможливо, але, виявилось, що для теми любові нема кордонів часу та мовних меж. А ще я зрозуміла, що мрії існують для того, щоб здійснюватися.

Не таємниця, що ваш чоловік Віктор Гирич, художній керівник театру на Липках, старший за вас на 20 років – різниця в ціле покоління – і у вас щасливий шлюб. Ви маєте якісь секрети?

Вважаю, що у нас ідеальна різниця. *(Посміхається.)* Коли поруч справжній чоловік, відчуваєш себе справжньою жінкою. Поруч з ним я захищена. Мій чоловік став для мене моїм Всесвітом. Він вмістив у собі і вчителя, і батька, і друга, і коханого. Він здійснює мої бажання, а я намагаюся ніколи не завдавати йому прикрощів. Це подарунок долі.

Жити під одним дахом і працювати разом двом творчим особистостям, напевне, не просто. Що допомагає вам зберігати толерантні стосунки? Якщо у стосунках є любов – вона перекриє всі негаразди, які виникають на шляху. А потім, ми з чоловіком на «ви». Це дуже допомагає. Вже не скажеш, наприклад, Віктор Сергійович, ви – дурень, бо якось не звучить. *(Посміхається.)*

Бліц запитання

Після якої ролі в кіно ви, як кажуть, прокинулися знаменитою?
У мене немає такої ролі.

У вас є хобі?

Вивчаю французьку мову, ведичну астрологію, малярю.

У якому місті ви хотіли б жити, якби у вас був вибір?

Люблю Київ, але, якби був вибір, мабуть, у Парижі.

КОРОТКА ФІЛЬМОГРАФІЯ

Таємниця, 2019

Зустріч однокласників, 2019

Дві матері, 2018

Таємний щоденник

Симона Петлюри, 2018

Капітанша, 2017

Жіночий лікар, 2012

ЗНАКОВІ РОЛІ В ТЕАТРІ

Вишневий сад, Любов Раневська

Чайка, Аркадіна

Сон, Варвара Рєпніна

Сон літньої ночі, Титанія

Мольєріана, Мадлена Бежар

Лускунчик, Марі

Химера, Мессаліна

Лісова пісня, Мавка

Часто діти акторів ростуть за кулісами театрів, де працюють батьки. У вас двоє синів, їх також торкнулася ця тенденція? І чи збираються вони продовжувати акторську династію?

Старший син, Сергій, навчається на 4-му курсі Театрального університету імені Карпенка-Карого. Його дитинство справді пройшло за кулісами. Грав ще малечою у виставах. А зараз він грає мого сина у виставі «Перетворення» за Кафкою. Сергій – класний партнер, я багато чому навчаюся в нього. А молодший,

Мартін, у театрі себе не бачить, хоча також бере участь у виставах. Він малює і хоче нормальну професію, яка приносить гроші. *(Посміхається.)*

Анжеліко, ви маєте чудовий вигляд, і напередодні весни читачкам «Натали» буде корисно дізнатися, що допомагає вам тримати себе в формі?

Усе просто: щоранку я зустрічаю схід сонця, роблю Сур'я намаскар. Уже п'ять років, як не їм м'яса. Медитую двічі на день. Спілкуюся з прекрасними людьми.